

2.3 Звіт про прибутки і збитки компанії країн Євросоюзу за нормами Директиви 2013/34/ЄС. Примітки до фінансової звітності.....	133
2.3.1 Побудова звіту про прибутки і збитки за нормами Директиви 2013/34/ЄС та трансформації вітчизняної форми до євростандартів. Примітки до фінансової звітності (О. Малишкін).....	133
2.3.2 Структура і зміст звіту про прибутки і збитки компанії Польщі і Німеччини (О. Малишкін).....	148
РОЗДІЛ 3. Нефінансова звітність суспільно значимих суб'єктів господарювання в умовах глобалізації.....	158
3.1 Компанії суспільного інтересу: обліковий вимір і оприлюднення звітності (О. Малишкін).....	158
3.2 Зміст, роль та види нефінансової звітності в системі інтегрованої інформації (К. Безверхий, О. Малишкін, С. Шуляренко).....	165
3.3 Поглиблення інформації про діяльність компаній на базі інтегрованої звітності (О. Малишкін, К. Безверхий).....	179
3.4 Місце і роль звіту про управління в системі звітної інформації компанії (С. Шуляренко).....	193
3.5 Звіт про платежі на користь Уряду – нові вимоги до прозорості (С. Шуляренко).....	199
РОЗДІЛ 4. Аналіз міжнародної, європейської та української практики консолідації фінансової звітності.....	208
4.1 Економічна сутність та концептуальні основи консолідації фінансової звітності (К. Безверхий).....	208
4.2 Міжнародні підходи до консолідації фінансової звітності. Вимоги законодавства ЄС та МСФЗ з питань консолідованої фінансової звітності (К. Безверхий).....	221
4.3 Організація підготовки, складання, затвердження і подання консолідованої фінансової звітності (К. Безверхий).....	226
4.4 Консолідований звіт про управління – новий звіт для української практики (К. Безверхий).....	264
РОЗДІЛ 5. Розвиток систем обліку і звітності суб'єктів малого та мікропідприємництва в Україні та ЄС.....	272
5.1 Мейнстрим бухгалтерського обліку та фінансової звітності малих та середніх підприємств в сучасних умовах (С. Семенова).....	272
5.2 Аналіз практики обліку і звітності суб'єктів малого та мікропідприємництва в країнах ЄС (С. Семенова).....	284

Список використаних джерел:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XI.
2. *Kucher S.V.* Consolidated financial statements in Ukraine: normative and legal regulation state / S.V. Kucher // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки. – 2016. – № 3. – С. 19-25.
3. *Безверхий К.В.* Інформаційний комплекс облікової системи та звітність в Україні: [Моногр.] / К.В. Безверхий, Т.В. Бочуля. – К.: Центр учбової літератури, 2014. – 184 с.
4. *Пантелеев В.П.* Консолідація фінансової звітності: [Навч. посіб.] / В.П. Пантелеев, К.В. Безверхий. – К.: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2016. – 429 с.
5. *Голов С.Ф.* Бухгалтерський облік та фінансова звітність за міжнародними стандартами / С.Ф. Голов, В.М. Костюченко. – Х.: Фактор, 2013. – 1072 с.
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність»: наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 628.
7. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 19 «Об'єднання підприємств»: наказ Міністерства фінансів України від 30.07.1999 р. № 176.
8. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 «Вплив змін валютних курсів»: наказ Міністерства фінансів України від 10.08.2000 р. № 193.
9. *Семчук І.В.* Консолідована фінансова звітність групи підприємств: організаційно-методичні засади формування і контролю: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.09 / І.В. Семчук; Житомир. держ. технол. ун-т. – Житомир, 2010. – 20 с.

4.4 Консолідований звіт про управління – новий звіт для української практики (К. Безверхий)

Управління суб'єктами господарювання доволі складний і трудомісткий процес, що насамперед потребує відповідної інформації, яка б сприяла ефективному прийняттю рішень менеджментом. Так, прийняття Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень» від 05.10.2017 р. № 2164-VIII [1] на законодавчому рівні ухвалило підґрунтя для запровадження Консолідованого звіту про управління в національну практику звітування, який інформаційна забезпечить прийняття управлінських рішень менеджментом групи підприємств на якісно новому рівні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням звіту про управління, у тому числі, консолідованого звіту, здебільше висвітлено у працях зарубіжних авторів. Вітчизняні автори лише розпочинають аналізувати цю проблематику. Так, Т. Бондар розглядає етапи складання звіту про управління, автори І. Жураковська та А. Озеран розглядають звіт про управління як елемент фінансової звітності, а вітчизняний вчений Л. Ловінська наводить зміст, мету, склад, сферу застосування звіту про управління. Стецюк Л. наголошує, що з прийняттям звіту про управління підготовка звітності буде виходити за межі бухгалтерських служб. Н. Бейн (Bain N.) наводить склад звіту про управління. О. Малишкін аналізує призначення і зміст звіту про управління за нормами Директиви 2013/34/ЄС.

Зарубіжні автори, такі як Л. Біні (L. Bini) та К. Ернст (C. Ernst) досліджують питання складу консолідованого звіту про управління в Німеччині. Р. Нотхелфер (R. Nothhelfer) наводить рекомендовану структуру звіту про управління. Характерно, що питання концептуальних основ консолідованого звіту про управління не знайшли достатнього опрацювання в дослідженнях закордонних і вітчизняних авторів.

Виклад основного матеріалу. Консолідований звіт про управління – документ (комплект документів), що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку групи підприємств та розкриває основні ризики і невизначеності діяльності групи.

Відповідно до Директиви 201/34/ЄС консолідований звіт про управління подається разом з консолідованою фінансовою звітністю в порядку та строки, встановлені законом. У разі подання підприємством консолідованої фінансової звітності подається консолідований звіт про управління.

Консолідований звіт про управління є важливим елементом фінансової звітності групи підприємств. У ньому необхідно надавати справедливий огляд розвитку групи підприємства та їхнього стану, який відповідав би розміру і складності бізнесу. Ця інформація не повинна обмежуватися фінансовими аспектами діяльності групи підприємств, вона повинна включати також аналіз екологічних та соціальних аспектів діяльності групи підприємства, необхідних для розуміння користувачами звітності розвитку, результатів діяльності або стану групи підприємства. У тих випадках, коли Консолідований звіт про управління та звіт про управління материнської компанії представлені як єдиний звіт, доцільно приділити більше уваги питанням, які є суттєвими для підприємств, включених до узагальненого консолідованого звіту. Проте з огляду на потенційне навантаження на малі та середні підприємства, держави-члени ЄС мають право не передбачати обов'язкову вимогу включати нефінансову інформацію у звіти про управління таких підприємств.

Консолідовані звіти про управління повинні складатися таким чином, щоб інформація про такі групи підприємств могла поширюватися між її членами та передаватися третім особам. Тому національне законодавство, що регулює складання консолідованих звітів про управління, повинно бути скоординоване для забезпечення принципів порівнянності та відповідності інформації, яка оприлюднюється підприємствами у межах Союзу [2, п. 15]. З огляду на це, варто в Україні забезпечити єдині підходи до організації підготовки, складання, подання та оприлюднення Консолідованого звіту про управління і викласти це в Національному положенні (стандарті) бухгалтерського обліку та розробити Методичні рекомендації щодо складання вищевказаного звіту.

Відповідно до ст. 29а Директиви 2013/34/ЄС підприємства, які представляють інтерес для суспільства, і є материнськими компаніями великої групи, в яких на дату складання балансу на консолідованій основі значення такого критерію, як середня кількість працюючих протягом фінансового року, досягає 500 осіб, повинні включити у Консолідований звіт про управління консолідовану інформацію нефінансового характеру в обсязі, необхідному для розуміння розвитку даної групи, її функціонування, стану, а також впливу її діяльності, як мінімум, в таких аспектах: екологічному, соціальному та питання зайнятості, поваги прав людини, боротьби з корупцією та хабарництвом, в тому числі:

(а) короткий опис діючої бізнес-моделі групи;

- (b) опис політики, яку здійснює група, щодо вищевказаних аспектів, включаючи впровадження процесу дью-ділідженс (англ. Due diligence – належна добросовісність);
- (c) результати вищевказаних політик, які були при цьому досягнуті;
- (d) істотні ризики пов'язані із зазначеними питаннями, які виникають у зв'язку з діяльністю групи, і, де можливо і наскільки можливо, залежать від групи, включаючи комерційні відносини з іншими контрагентами, продукцію та послуги, які, з високою ймовірністю можуть викликати значні несприятливі наслідки у вищевказаних областях, а також інформацію про те, які кроки зроблені групою для управління цими ризиками;
- (e) ключові індикатори нефінансового характеру, які відносяться до відповідного бізнесу.

У разі, якщо група не проводить політику по відношенню до одного або більше із вищевказаних питань, то у консолідованому нефінансовому звіті повинна вказуватися чітка і аргументована причина такої відсутності [3].

Згідно з п. 11.7 ст. 11 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [4] у разі подання підприємством консолідованої фінансової звітності подається Консолідований звіт про управління. Від подання звіту про управління звільняються мікропідприємства та малі підприємства. Середні підприємства мають право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію. Також, відповідно до п. 23.1 ст. 23 Директиви 2013/34/ЄС [3] малі групи звільняються від обов'язкового складання консолідованої фінансової звітності та Консолідованого звіту про управління, крім випадку, коли будь-яке з афілійованих підприємств є суспільно значимим суб'єктом господарювання. Вищевказані положення відображають імплементацію вимог Директиви 2013/34/ЄС [3] та Директиви 2014/95/ЄС [2] в українську практику подання Консолідованого звіту про управління.

У 2018 році обрані компанії країн ЄС вже мають представити нефінансові показники у Звіті. До обраних увійшли компанії, які мають більш ніж 500 співробітників або акції яких котуються на біржі, або це страхова компанія або банк. Єврокомісія підрахувала, що Директива торкнеться 6 000 компаній, а вартість підготовки такого звіту коштуватиме 5 000 євро. Для полегшення звітування Єврокомісія підготувала добровільне керівництво зі звітування, що має допомогти компаніям визначити основні принципи і питання звітності. До грудня 2016 року країни мали закінчити транспонування Директив 2013/34/ЄС та 2014/95/ЄС у національні законодавства, але це зробили не всі члени ЄС. Тим не менше, в деяких країнах, наприклад, Італії, запропоновані дуже суттєві штрафи – від 25 000 євро до 100 000, що можуть покладатися на керівництво компанії, а також аудиторів [5, с. 115].

В Україні поки що не затверджено єдиного нормативного документа, який регламентує порядок складання Звіту. В міжнародному аспекті процес підготовки такого Звіту розкритий у Керівництві по звітності у сфері сталого розвитку Глобальної ініціативи зі звітності (Global Reporting Initiative) [6], який складається з послідовності таких дій:

- 1) визначення обсягу консолідації даних; визначення груп зацікавлених сторін для відображення в звіті;
- 2) розробка формату та структури Звіту, а також порядку розрахунку окремих показників результативності діяльності;

- 3) збір даних і складання звіту про стійкий розвиток;
- 4) перевірка якості Звіту шляхом проведення внутрішнього аудиту, опитувань зацікавлених сторін та /або незалежної зовнішньої аудиторської перевірки, виправлення виявлених недоліків;
- 5) публікація Звіту та забезпечення його доступності для зацікавлених сторін [5, с. 115].

Як зазначає Т. Бондар, складання Звіту про управління доцільно здійснювати у п'ять етапів:

I. Підготовчий етап, який включає визначення: мови Звіту, ресурси та часовий період, рівень верифікації; обсягу консолідації даних; груп зацікавлених сторін (стейкхолдерів); тем, що становлять найбільший інтерес; установ і організацій, для яких окреслені теми є найактуальнішими; проведення серії зустрічей (індивідуальних, конференцій, семінарів, громадських слухань, інтерактивних інтернет-форумів та/або опитувань, консультацій і круглих столів) із представниками державної та місцевої влади, комерційних партнерів, споживачів й інших зацікавлених сторін для вивчення їхньої позиції та очікувань; вибір конкретних експертів для запрошення до діалогу; створення робочої групи з різних відділів для підготовки Звіту (до складу групи залучають представників різних відділів).

II. Збір та перевірка інформації, який включає: процес збору даних, що повинен бути зафіксований на підприємстві окремою процедурою; формування базової сукупності ключових показників; визначення джерел інформації (які включають інформацію звітів компанії, фінансову та бухгалтерську інформацію, звітів із закупівель, екологічні огляди і, можливо, оцінку екологічного та соціального впливу компанії, звіти щодо кількості, якості й відгуків із проведених тренінгів, оцінка рівня задоволеності співробітників тощо); систематизацію даних та їх структурування; аналіз і перевірку даних.

III. Написання та оформлення Звіту здійснюється відповідальним за складання, яким може бути як працівник підприємства, так і зовнішній експерт; а також складається текстова частина Звіту, ілюстративна частина (графіки, таблиці, коментарі), яка розширює його комунікативні цілі.

IV. Аудит і верифікація Звіту включає проведення внутрішнього аудиту, опитувань зацікавлених сторін і/або незалежної зовнішньої аудиторської перевірки, виправлення виявлених недоліків; разом з тим країни-члени можуть вимагати проведення додаткової перевірки інформації незалежним експертом, який надає висновки щодо такого роду інформації.

V. Публікація Звіту та забезпечення його доступності для зацікавлених сторін забезпечується розміщенням окремою сторінкою на сайті компанії (або сайті для свого нефінансового звіту); розміщенням адреси та контактів для надсилання коментарів із зазначенням контактної особи з питань підготовки Звіту; розповсюдженням Звіту серед головних стейкхолдерів (організація круглих столів, прес-конференцій, розсилка прес-релізів як серед співробітників, так і серед медіа та інших зовнішніх стейкхолдерів, повідомлення для інвесторів, реклама, мейли й інші форми комунікації); здійснення оцінки залученої кількості стейкхолдерів, які канали комунікації виявилися найефективнішими і скільки було отримано коментарів, які можна включити в управління соціальною відповідальністю й у наступний цикл звітування.

При складанні Звіту суттєвого значення набуває взаємодія підрозділів групи компаній у процесі діяльності, яка забезпечує поліпшення репутації та іміджу, підвищення стійкості за рахунок зниження ризиків, зростання ефективності окремих бізнес-процесів, у поліпшенні інвестиційної привабливості за рахунок підвищення довіри до компанії і підвищення її капіталізації, утримання кваліфікованих кадрів. Складання Звіту забезпечить ефективність стратегічного й тактичного менеджменту підприємства, координацію і комунікацію усіх підрозділів [5, с. 116].

Більш детально звіт про управління як складова нефінансової інформації компанії розглядається у розділі 3 цієї монографії.

Враховуючи вимоги Директиви 2013/34/ЄС нами запропоновано зміст Консолідованого звіту про управління за певними сегментами (табл. 4.25).

Таблиця 4.25 – Зміст Консолідованого звіту про управління

Сегмент звіту	Розкриття змісту
1	2
Загальні вимоги	Огляд має бути збалансованим і комплексним аналізом розвитку, діяльності та стану групи підприємств, відповідно до розміру і складності бізнесу. В обсязі, необхідному для розуміння розвитку, діяльності та стану групи підприємств, аналіз включає як фінансові, так і там, де це необхідно, не фінансові основні показники діяльності, що стосуються певного виду діяльності, у тому числі інформацію екологічного та соціального характеру. Аналіз, що наводиться у консолідованому звіті про управління, містить посилання на суми, подані в річній фінансовій звітності, та де це доцільно, додаткові пояснення щодо таких сум. Консолідований звіт про управління готує компанія, яка здійснює контроль, на основі відповідних звітів від підприємств, які вона контролює. Тому компанія, яка здійснює контроль, проводить значну роботу із підготовки такого звіту про діяльність єдиної економічної одиниці. До підготовки консолідованого звіту про управління групою долучаються не лише економічний апарат управління але також відповідні служби материнського та дочірніх підприємств.
Розвиток, зокрема ймовірні перспективи подальшого розвитку підприємства	Прогнози розвитку підприємств групи. Звіти із заходів з застосування нових напрямів діяльності групи, нових сегментів ринку, нових видів товарів
Діяльності, зокрема діяльність у сфері досліджень і розробок	Мета та стратегія підприємств групи. Структура власності та контролю над підприємствами групи, а також структура групи підприємств, до якої входить товариство, та відносини всередині групи. Угоди, в яких беруть участь акціонери, частка яких у капіталі перевищує 10 %. Особи, які надають групі консультаційні та інші послуги, що може призвести до конфлікту інтересів. Посадові особи органів управління групою, розмір їх винагороди, володіння акціями товариства. Підтвердження безперервної діяльності групи підприємств. Звіти про бізнес-середовище групи.

Звіти про проведення досліджень і розробок.

Звіти про результати фінансової та операційної діяльності.

Звіти про продажі надають більше, ніж просто інформацію про обсяг. Розбийте свої дані про продажі за допомогою звітів про продажі за продуктом, маржі прибутку, географічну зону, канал розподілу, сезон та репрезентацію. Це допоможе вам прийняти кращі рішення щодо того, чи відмовитися від певних стратегій продажів або збільшити кількість інших. Маркетингові плани доповнюють звіти про продаж. Ви можете переглянути маркетингові звіти, щоб визначити вплив вашої маркетингової стратегії на продажі, чи ваш звіт про продажі вказує на те, що ви не дотримуєтеся рекомендацій вашого маркетингового плану.

Звіти про опитування клієнтів. Фахівці з маркетингових досліджень часто проводять дослідження клієнтів за телефоном, поштою та Інтернетом. Ці опитування використовуються для вимірювання задоволення клієнтів продуктами та послугами компанії. Власники малого бізнесу можуть також використовувати їх для визначення того, які функції продукту є найважливішими для клієнтів. Менеджери маркетингових досліджень потім аналізують дані опитування та висвітлюють основні результати досліджень у своїх звітах. Тоді топ-менеджмент може використовувати звіт про опитування клієнтів для розробки різних маркетингових стратегій.

Звіти про фінанси. Щоб дізнатись, як ваш бізнес працює у фінансовому плані, потрібна інформація більша, ніж головний бюджет та щомісячний бюджет. Запитайте у свого головного бухгалтера або бухгалтера різні детальні (локальні) звіти, які допоможуть визначити конкретні сфери, які ви можете покращити.

Звіти про прибутки та збитки. Фінансові менеджери та бухгалтери зазвичай виводять і складають звіти про прибутки та збитки. Ці звіти також називаються звітами про доходи. Фінансові професіонали зазвичай пишуть ці звіти, щоб окреслити валові продажі кожного місяця, кварталу або року. Ці звіти включають також такі витрати, як замовлення на продукти, рекламні акції та заробітна плата працівників. Витрати потім вираховуються для розрахунку чистого прибутку. Звіти про прибутки та збитки використовуються для вивчення циклічних моделей збуту, наприклад, коли пік продажів щорічно. Менеджери також встановлюють свої рекламні та інвентарні бюджети (бюджети запасів) за допомогою цих звітів.

Звіт про рух грошових коштів дає змогу побачити, коли гроші очікуються, коли потрібно сплачувати рахунки та чи достатньо грошей на рахунку, щоб сплатити їх, коли вони надійдуть. Звіти про старіння (збільшення строків погашення) дебіторської заборгованості дозволяють перевірити наявність у вас повільних клієнтів або будь-яких залишків, які можуть бути дефолтні (неспроможні виконувати зобов'язання). Гнучкі бюджети показують, як коригувати витрати залежно від обсягів продажів.

Звіти про інформаційні технології. Перевірте статистику веб-сайту, щоб визначити трафік веб-сайту, перевірте, які сторінки найбільше

	переглядають і хто переглядає ваш сайт, а також, які ключові слова приносять трафік на ваш сайт. Подивіться на кількість уподобань Facebook та рекомендації Google Plus, які ви отримуєте, і хто їх робить. Якщо у вас є телефонна система, яка дає вам звіти про дзвінки, перегляньте схеми, які можуть допомогти націлити можливості продажу в певних географічних регіонах. Вивчення ваших витрат на інформаційні технології допоможе вам вирішити, чи краще Ідея використовувати аутсорсинг персоналу для цієї сфери або залучити працівника. Звіти про веб-трафік. Інтернет-компанії або компанії з веб-сайтами часто використовують звіти про веб-трафік. Деякі важливі деталі, отримані в цих звітах, включають перегляди сторінок, унікальні відвідувачі та ті, на чию думку посилаються. Ресурси веб-сторінок – це пошукові системи, з яких створюється веб-трафік, відповідно до «Підприємець» в Інтернеті. Ці пошукові системи зазвичай включають Google, MSN(Microsoft Network) – великий інтернет-провайдер і веб-портал, а також десята за популярністю у світі пошукова система, створені компанією Microsoft і запущений 24 серпня 1995 (дата відкриття збігається з датою випуску Windows 95), Yahoo, Lycos та інші основні пошукові системи. Компанії також використовують звіти про трафік, щоб визначити тривалість відвідування відвідувачів на різних сторінках. Менеджери також можуть вивчати, у який час дня формується більшість трафіку клієнтів. Звіти про людські ресурси. Витрати на оплату праці є значними витратами для багатьох підприємств. Використовуйте звіти, щоб визначити, де ви витрачаєте більшу частину ваших грошей, скільки вигідно вам коштує і яка ваша швидкість утримання. Ці звіти допоможуть визначити, чи потрібно скоротити витрати, пропонувати дешеві вигоди, щоб краще керувати витратами на робочу силу, або збільшувати переваги для кращого залучення та підтримки працівників. Звіти про соціальну діяльність та про корпоративну соціальну відповідальність. Основні розділи: підходи до організації праці при управлінні людськими ресурсами, благодійна діяльність, права людини, взаємодія з суспільством, відповідальність за продукцію. Звіти про діяльність з охорони природного навколишнього середовища. Основні розділи: охорона атмосфери, охорона водних ресурсів, охорона земельних ресурсів, охорона геологічного середовища, комплексна охорона довкілля, застосування енергозберігаючих технологій, використання природоохоронних технологій тощо
Інформатизація ведення бухгалтерського обліку	Сучасні інформаційні системи бухгалтерського та фінансового обліку, управлінського обліку, обліку розрахунків за податками
Стан групи підприємств, зокрема наявність філій підприємств	Перелік дочірніх підприємств, що входять до складу групи підприємств, основні відомості про діяльність дочірніх підприємств. Перелік філій, відокремлених підрозділів, підприємств, що утворюють сегменти діяльності.

Основні ризики і невизначеності, з якими стикається група	Істотні фактори ризику, що впливають на діяльність групи підприємств, мета, об'єкти, суб'єкти, елементи механізму управління ризиками, хеджування, страхування. Операційні ризики, фінансові ризики, ринкові ризики, валютні ризики, кредитні ризики, ризики зміни відсоткових ставок, ризики ліквідності, ризик втрати контролю інші ризики групи. Постійна оцінка змінюваності умов, трансформація, швидка та гнучка переорієнтація виробництва, дії конкурентів, зміна кон'юнктури ринку тощо.
---	---

Джерело: власна розробка автора.

Для компанії, яка звітується, Консолідований звіт про управління має бути складовою комплексу річної фінансової звітності і підлягати аудиту.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Консолідований звіт про управління – нове явище в українському звітуванні, що обумовлене прийняттям змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1]. Це забезпечить імплементацію норм європейського законодавства в українську практику звітування суб'єктами господарювання. Консолідований звіт про управління покликаний вивести інформаційне забезпечення суб'єктів господарювання для прийняття ефективних рішень на якісно новий рівень. В подальших наукових дослідженнях вбачається за доцільне провести дискусію щодо розробки типових форм Консолідованого звіту про управління, Національного стандарту (положення) бухгалтерського обліку «Звіт про управління» та Методичних рекомендації щодо складання Консолідованого звіту про управління (алгоритмів його заповнення).

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень: Закон України від 05.10.2017 р. № 2164-VIII.
2. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups [Electronic resource]. – Mode of access: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=OJ:L:2014:330:FULL&from=EN#L_2014330_EN.01000101.doc.
3. Directive 2013/34/EU of the European parliament and the council of 26 june 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.oroc.pt/fotos/editor2/diretivacont.pdf>.
4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XI.
5. Бондар Т.А. Звіт про управління: етапи складання / Т.А. Бондар // Сучасні тенденції розвитку обліку, оподаткування, аналізу і аудиту: зб. матеріалів Міжнар. наук. інтернет-конф., 17 листопада 2017 р., м. Київ. – К.: КНЕУ, 2017. – С. 115-117.
6. Global Reporting Initiative [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx>.